
PEVSKI ODSEK »GRAFIKA« V LJUBLJANI

PRIREDI V SOBOTO 6. OKTOBRA 1928 V
VELIKI DVORANI HOTELA »UNION« OB
PRILIKI PROSLAVE 60 LETNICE OBSTOJA
GRAFIČNE ORGANIZACIJE V SLOVENIJI

KONCERT

POD VODSTVOM G. PROF. GRÖBMINGA
IN S SODELOVANJEM GOSP. M. RUSA

S p o r e d :

1. *Z. Prelovec*: Slava delu
2. *A. Haidrich*: Cerkvica
3. *Dr. A. Schwab*: Večer na morju
4. *P. Jereb*: Pelin roža. Moški zbor z bariton-
solom g. M. Rusa
5. *R. Strauss*:
 - a) Nočni izprehod
 - b) Sen v mraku

Poje gosp. M. Rus
Spremlja na klavirju
6. *Fr. Schubert*: Glasbi
7. *Fr. Schubert*: Noč
8. *Fr. Schubert*: Podoknica. Zbor z bariton-
solom M. Rusa in spremljevanjem klavirja
9. *St. Premrl*: Moj mu blažoslov
10. *J. Ravnik*: Kam si šla . . .
11. *V. Mirk*: Katrica
12. *J. Gotovac*: Jadovanka
13. *V. Mirk*: Jutro
14. *J. Ravnik*: Zimska
15. *E. Adamič*: Franica

ZAČETEK OB 20. URI

CENE: SEDEŽI PO 20, 15, 10 DIN – STOJIŠČA 5 Din

PREDPRODAJA VSTOPNIC V MATIČNI KNJIGARNI IN NA VEČER KONCERTA PRI BLAGAJNI

1. Slava delu

Oj, bratje, kaj je tista sila,
ki druži v krogu ponosni nas,
ki bo v bodoče nas družila,
ki je nikdar ne stare čas?

To plamen src je neugasen,
to vera nam je v lastno moč,
pred nami dan žari se jasen,
v bodočnost stopamo pojoč.

Nikoli vdani ne mirujmo,
življenju je neznan pokoj,
hitimo z delom, v mislih snujmo,
saj zmagajo le prinese boj.

Naprej, naprej, navzgor, to je vodilo,
a delo je življenja slast,
če nas in dom bo kaj branilo,
to naša pest je, to naša čast.

2. Cerkvica

Cerkvica tam gor sameva,
tiho zre v dolinski mir,
dol po travniku prepeva
deček mlad, vesel pastir.

Žalostno zdaj zvonček poje,
jok pogrebcev zadoni.
Tudi tebi, deček mladi,
enkrat gori zadoni.

3. Večer na morju

Po visokem nebu plava zlat oblak,
po širokem morju plava čoln lehak.
Kakor da se vnel je temni ocean,
v žarnem ognju se zapadna stran.

Plavaj, plavaj, čolnič,
solнца jasni grad,
plameni tam v dalji
jaz bi spal v njem rad!

4. Pelin roža

Fantič, pelin roža cvetje grenko,
to na vojski bo veselo!
Ljubico dobiš okroglo,
tenko, tenko, tenko.
Gromko njeno grlo bo grmelo,
Fantič, sto zvezd zlatih ti zasije,
cvetje iz srca ti vzklije,
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok in zdihovalje.

5. a) Nočni izprehod

Molče sva šla skoz' tiho, mirno noč
v objemu nežnem.
V oči sem ti gledal.
In mesec blede svoj kras
v tvoj je razlil obraz
kakor zlata glavica je bila.
Zdaj kot svetnica si prikazala se,
kot žar nebu,

ljubezni polna vsa,
sveta in čista kakor božje solnce.
V svojih očeh sem blažen začutil dih
kot solze plahe.
Tesno sem objel, poljubil,
nežno te poljubil.
Duša je jokala.

b) Sen v mraku

Širno polje je mrak objel,
ko solnčni je žar ugasnil v noč.
Zdaj daleč proč
grem k ženi krasni, grem.
Tja na poljane, zavite v mrak,
tja, kjer vzcvetel je jasmin.
Na daljno pot grem k dekletu v vas,

počasen korak me vodi k njej,
k ljubezni vabi tajni me glas.
Na daljno pot grem k dekletu v vas,
kjer ljubezni sveti žar.
Počasen korak me vodi k njej,
na daljno pot grem k dekletu v vas,
kjer ljubezni sveti žar.

6. Glasbi

O glasbe čar, že v davnih, težkih časih, Otožno, milo spev se tvoj glasil je,
ko svet me s svojo tužo je objel, v akordih sladkih harfe glas je pel,
si ti srce razgrel v ljubezni sladki, nebeško solnce v sreči je sijalo,
razkril pred mano divni, bajni svet. o glasbe čar, iskrena hvala ti,
umetnost božja, hvala ti!

7. Noč

Oj, lepa noč,
daješ nam mir in dihaš pokoj!
Glejte, zvezdice sanjave
tekajo po jasnem svodu,
in nebeškemu Gospodu
tiho, tiho dajejo pozdrave!

Oj, lepa noč,
daješ nam mir in dihaš pokoj!
Tiho nova vesna vstane,
radost sladka ji sledi,
z mahom virček okraši
in s cveticami poljane.

8. Podoknica

Pritajeno, skriti v temnem nočnem plašču.
prišli smo, s prstom lahko vpognjenim,
tiho trkamo, da predrago zdramimo.
Oglasi se!
Raste, krepko zadoni naš spev,
glas kliče skozi noč in vas.
Oj, ne spi, ko prijateljev spev zveni!
Z lučjo Diogen je pred leti,
stikal za ljudmi po sveti.
Pravi pa prijatelji so,
še bolj redki ko zlato.
Ko ljubezen govori,
takrat spanja dobro ni.
Ali kaj bi vsej naravi
sen nadomestilo zdravi.
Naj zato beseda plitka,
ne ukrade ti počitka.
Še pozdravček ni nič več,
vtihne naj vesela pesem,
tiho, tiho splazimo se zopet preč.

9. Moj mu blagoslov

Iz korenka roža raste,
roža rumena,
iz kamenka voda teče
voda hladena.
Devojčica rože brala
pa je zaspala.
Mimo šče mladi junak,
on jo probudi.

Devojčica, rožičica,
kaj si zaspala,
cvetje ti je povenelo,
kaj si nabrala?
Dragi ti se je oženil,
kaj si ljubila?
Nek' se ženi i oženi,
moj mu blagoslov.

10. Kam si šla ...

Kam si šla, mladost ti moja,
kakor solnce za goro?
Hladna je večerna zarja
in neskončna noč za njo.
Jaz pa pojdem na plesišče,
dekle moje le z menoj.

Polko godci zaigrajo,
oj, to plesal bi s teboj,
oj, do jutra, oj, do solnca,
ljubil, rajal kot vihar
in ugasnil v divji strasti
kot ugasne bliska žar.

11. Katrica

Predla je predla Katrica volno,
žalost polnila srce je bolno.
Fant je spomladi na vasi zaukal,
čez rožmarin je v izbo pokukal,
vtrgal najlepši nagelj je v lehi,
pojdi no, Katrica, to niso grehi.

In ko ponoči vas je zasnila,
rožmarin z okna dekile je vmaknila.
Fant zjutraj odukal, fant je zarana,
greda za njim je bila poteptana.
Vstavila roka se je predici,
solze so vroče tekle po lici.

12. Jadovanka

A oj, a joj, a joj,
u Mostaru tele poginulo.
Vas se Mostar za njim ojadio.
Da je za čim ne bi ni žalio
za tele žalosna mu majka.
Sve se babe u crno zavile,

a djevojke djerdjefe bacile,
a rezaci ralo i motiku,
dućandžije dućan zatvoriše,
domačice u crn lonac vare,
popadije crnu kafu piju.
A joj, u Mostaru tele poginulo, a oj.

13. Jutro

Mirno vse po dolu,
mrak jutranji nad vasjo,
ziblje se škrjanček v sanji,
dremlje še nebo.
Somrak gine
in iz njega vstajajo planine;
glej izza gore
prihiti mi zlatokrili prvi žar,
lahno se smeje.
Prvi žar
neba mogočni žar,
vir življenja,
vsega hrepenenja!
Oj, kako hiti veselo

v selo belo,
v gnezdo gre drobno.
ptičici odpre oko.
Njemu bratov pa sledi krdelo
blesek nad vasjo.
In škrjanček se iz gnezda dvigne
k nebu švigne,
grlo pesem mu drobi,
glasov sto in sto zveni.
Glasov sto in sto veselja poje:
Ti, ki bivaš nad višino,
Ti, ki čuvaš mi dolino,
Ti, ki zreš v srca globino,
čuj molitvo duše moje!

14. Zimska

Kraguljčki so radostno v dan zacingljali
in z belim konjičkom, s srebrnim vozičkom,
k nam botrico zimo so v vas pripeljali.
Ej, botrica, tisoč ponižnih poklončkov!
Pa kaj prinesli?
Mogoče ste stresli iz plašča
Kup sladkih bonbončkov.
Kaj? Kepe snežene nam boste le dali?
No, botrica, veste, najbolje da greste,
ker z nami se nihče brez kazni ne šali.

15. Franica

Oj, dobro jutro, mamica!
Pa kje je Vaša Franica?
Oj bolna Franica leži,
Pri njenem srcu zdravja ni.
Ko si slovo na vojsko vzel,
s teboj je šel njen čas vesel;
nemirna in pa žalostna
od tega dne je le bila.
In pisemca je čakala
in skrivaj tiho plakala.
Pa pisemca ji bilo ni,
in bolna Franica leži,

leži bolna sedem dni,
pri njenem srcu zdravja ni.
Oj mamica, brž v sobico.
da vidim jo ubožico,
če ona res umrla bo,
go ovo pojdem jaz za njo.
In šla sta v tiho sobico,
je videl bolno Franico,
Na proti mu skočila je,
ga srčno poljubila je,
na prsi skrila mu obraz
zdrava bila je ta čas.